

2022-12-01 | ÅRSKRÖNIKA

Årskrönika från Talarföreningens ordförande Angeli Sjöström Hederberg

Talarbranschen är hybrid – och det påverkar makt, relationer och synen på kompetens vare sig vi vill eller inte.



Angeli Sjöström Hederberg

2023 är Talarbranschen inte fysisk eller digital, den är hybrid. Och även om en hybrid fatigue har brett ut sig behöver vi förhålla oss till en vardag där makt, relationer och synen på kompetens har förändrats. Det skriver Angeli S Hederberg, ordförande i Talarföreningen Sverige och medförfattare till boken Medlemsfokus i en hybrid tid.

Vi är många som det senaste året har överrumplats av att det som skulle vara ett renodlat fysiskt eller digitalt möte plötsligt utvecklades till en hybrid. I sista minuten vill någon delta från en cykel och en annan envisas med att samlas ett gäng bakom en skärm där gruppen varken hörs eller syns. Eller så har vi stått på en scen, redo att

leverera till deltagarna i rummet, för att precis innan start få reda att de "satt upp en kamera också" och att "det vore toppen om vi kunde ta hand om chatten då och då". Talare, utbildare, processledare och moderatorer förväntas ofta leverera samma upplevelse och effekt till samma pris, även om såväl de tekniska som relationella förutsättningarna förändrats. (2023 kommer dock de allra flesta att förstå att hybrida event kräver omsorg och resurser – och att det är smartare att välja bort det hybrida formatet om det ska göras halvdant.)

Att alla mötesformat har sina för- och nackdelar har vi förstått vid det här laget. Men när jag skriver att event- och talarbranschen nu är hybrid menar jag i inte bara i förhållande till det enskilda mötet. Jag vill påstå att vi och våra verksamheter har förändrats i grunden.

En hybrid uppstår när två eller fler saker smälter samma och bildar något nytt. Och det hybrida har satt saker i rullning oavsett om vi pratar om budget- och verksamhetsplanering, sälj, kompetensförsörjning eller beslutsprocesser. Hur vi bygger relationer, vad som upplevs som kompetens eller vem som har makt kommer inte att bli sig likt igen.

Om vi definierar makt som att vi kan ha makt *över något eller någon* eller makt att *göra* något förstår vi snabbt att den som tar plats, upplevs som en auktoritet eller besitter kompetens i det fysiska rummet kanske inte alls är den samma som når fram, har rätt kunskap eller lyckas bygga relationer i det hybrida landskapet.

När jag och mina kollegor Annika Sundh Meiling och Marlene Wåhlstedt skrev *Medlemsfokus i en hybrid tid* intervjuade vi företrädare från civilsamhället. Vi har lyssnat på röster som upplever en stor digital klyfta och där det digitala språnget har ställt dem utanför demokratiska samtal, mötesplatser och grundläggande samhällsservice. Men vi har också mött dem som vittnat om att de nu kan delta i samhället på lika villkor som andra.

En person som bröt kropps- och rörelsenormen beskrev det som att hen för första gången blev tagen på allvar i ett beslutsmöte och att fokus förflyttade från hens kropp till det som sades. Intervjupersonen sa också att den egna kraften frigjordes för sakfrågan när sådant som många inte behöver bekymra sig om (färdtjänst, trösklar, ångestpåslag, hörselslingor och om du ska hinna till toaletten och tillbaka i pausen) inte längre behövde hanteras.

Att förstå förändring, orka stå ut en aning längre med osäkerhet och att se de nya maktförhållanden som utvecklas just nu blir mer angeläget än någonsin. Vi behöver acceptera att det som är en fantastisk möjlighet för någon kan vara en mardrömslik kontrollförlust för någon annan. Så den stora frågan blir: Vems behov ska styra och vem bestämmer vad saker får kosta?

Vi befinner oss i en hybrid fatigue, en trötthet på "det sämsta av två världar". Men jag tror att det hybrida är här för att stanna. Så kanske borde vi inleda 2023 med att sörja. Saker har gått förlorat och nya krav ställs på arrangörer, inköpare, talare och

moderatorer. Vi kan inte göra som vi alltid har gjort. Men vi bör också fira och tillsammans identifiera vad vi vinner med en hybrid tid. Vilka deltagare, medarbetare, kundgrupper, medlemmar och samarbetspartners kan vi nu samverka med lokalt, nationellt och globalt?

Om den inte redan finns på plats är 2023 året då din organisation skapar en hybrid policy. Där framgår det vem som tar vilka beslut, på vilka grunder, utifrån vems önskemål och med vilken budget. Och för att skriva en sådan policy behöver ni först diskutera vems behov, rädslor och kompetens som ska styra för att verksamheten ska utvecklas på ett lönsamt, hållbart och inkluderande sätt.

Avslutningsvis kan det vara värt att stanna upp en stund vid allt som är precis som vanligt. Det är förvånansvärt mycket, vilket brukar skapa lugn i både individer och organisationer. Vi ska göra skillnad. Vi ska påverka. Vi ska skapa hållbara resultat. Formatet är bara ett medel för att vi ska nå våra mål och har inget egenvärde i sig. Människor behöver fortfarande känna sig behövda, kompetenta och omtyckta. Om vi verkar i en digital, fysisk eller hybrid form spelar ingen roll om de tre grundläggande behoven inte är tillgodosedda. Det handlar fortfarande inte om teknik, utan om människor.

Angeli Sjöström Hederberg är ordförande i [Talarföreningen NSA Sweden](#) och medförfattare till boken *Medlemsfokus i en hybrid tid*

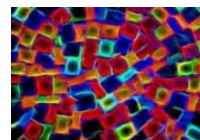


Redaktionen
red@eventeffect.se

Läs mer:

27 eventprofiler summerar 2022 och spanar in i 2023

Läs spaningar från branschaktörer, eventbyråer, föreläsare och mässexperter.



Årskrönika från Tanja Ruterhagen och Pål Roos: Mötas bör man annars dörr man

PS Occasion medarbetarna Tanja Ruterhagen och Pål Roos önskar God Jul och Gott Nytt År med en årskrönika på vers!

